

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 266

49 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2006 m. rugsėjo 26 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/66/EB

2006 m. rugsėjo 6 d.

dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį ir 95 straipsnio 1 dalį, susijusią su šios direktyvos 4, 6 ir 21 straipsniais,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾, atsižvelgdami į 2006 m. birželio 22 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Pageidautina suderinti nacionalines priemones dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų. Šios direktyvos pagrindinis tikslas yra sumažinti iki minimumo baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų neigiamą poveikį aplinkai, šitaip prisidedant prie aplinkos apsaugos, išsaugojimo ir kokybės pagerinimo. Pasiūlymas remiasi Sutarties 175 straipsnio 1 dalimi. Tačiau taip pat tikslinga 95 straipsnio 1 dalies pagrindu imtis priemonių Bendrijos lygiu suderinti reikalavimus dėl baterijų ir akumuliatorių sudėtyje esančių sunkiųjų metalų ir baterijų bei akumuliatorių ženklinimo, šitaip užtikrinant sklandų vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengiant konkurencijos iškraipymo Bendrijoje.

⁽¹⁾ OL C 96, 2004 4 21, p. 29.

⁽²⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 5.

⁽³⁾ OL C 121, 2004 4 30, p. 35.

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 104 E, 2004 4 30, p. 354), 2005 m. liepos 18 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 264 E, 2005 10 25, p. 1) ir 2005 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. liepos 18 d. Tarybos sprendimas.

- (2) 1996 m. liepos 30 d. Komisijos komunikate dėl Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos peržiūros nubrėžtos Bendrijos būsimos atliekų politikos gairės. Komunikate pabrėžiamas poreikis sumažinti pavojingų medžiagų kiekį atliekose ir nurodomi visos Bendrijos taisyklių, ribojančių tokių medžiagų kiekį gaminiuose ir gamybos procesuose, potencialūs privalumai. Be to, jame pabrėžiama, kad tada, kai atliekų susidarymo negalima išvengti, jos turėtų būti pakartotinai naudojamos arba naudojamos dėl jų medžiagos arba energijos.

- (3) 1988 m. sausio 25 d. Tarybos rezoliucijoje dėl Bendrijos veiksmų programos kovai su aplinkos tarša kadmiu ⁽⁵⁾ pabrėžiama, kad kadmio naudojimo apribojimas atvejais, kai nėra tinkamų alternatyvų, bei baterijų ir akumuliatorių, kurių sudėtyje yra kadmio, surinkimas bei perdirbimas yra pagrindiniai kovos su tarša kadmiu strategijos, kuria siekiama apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, elementai.

- (4) 1991 m. kovo 18 d. Tarybos direktyva 91/157/EEB dėl baterijų ir akumuliatorių, turinčių tam tikrų pavojingų medžiagų ⁽⁶⁾, sudarė sąlygas valstybių narių įstatymų derinimui šioje srityje. Tačiau tos direktyvos tikslai nebuvo įgyvendinti iki galo. 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁷⁾ ir 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽⁸⁾ taip pat pabrėžiamas poreikis persvarstyti Direktyvą 91/157/EEB. Direktyva 91/157/EEB turėtų būti peržiūrėta ir pakeista siekiant aiškumo.

⁽⁵⁾ OL C 30, 1988 2 4, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 78, 1991 3 26, p. 38. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 98/101/EB (OL L 1, 1999 1 5, p. 1).

⁽⁷⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/108/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 106).

- (5) Kad būtų įgyvendinti šios direktyvos siekiai, joje draudžiama pateikti į rinką kai kurias baterijas ir akumuliatorius, kurių sudėtyje esama gyvsidabrio ar kadmio. Ja taip pat raginama pasiekti aukštą baterijų ir akumuliatorių surinkimo bei perdirbimo lygį ir gerinti visų ūkio subjektų, dalyvaujančių baterijų ir akumuliatorių gyvavimo cikle, pvz., gamintojų, platintojų ir galutinių vartotojų, ypač tų ūkio subjektų, kurie tiesiogiai susiję su baterijų ir akumuliatorių atliekų apdorojimu ir perdirbimu, aplinkosaugos veiklą. Tam reikalingos specialios taisyklės papildo esamus Bendrijos teisės aktus, reglamentuojančius atliekas, ypač 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/12/EB dėl atliekų ⁽¹⁾, 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⁽²⁾ ir 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/76/EB dėl atliekų deginimo ⁽³⁾.
- (6) Siekiant užkirsti kelią baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimui į aplinką jų užteršiant ir nesupainioti galutinių vartotojų skirtingais atliekų tvarkymo reikalavimais, taikomais skirtingoms baterijoms ir akumuliatoriams, ši direktyva turėtų būti taikoma visoms Bendrijoje į rinką pateikiamoms baterijoms ir akumuliatoriams. Taip išplėtus taikymo sritį būtų taip pat užtikrinta, kad bus daug ekonomiškiau surenkama ir perdirbama bei kiek įmanoma taupomi ištekliai.
- (7) Baterijų ir akumuliatorių, kurie yra labai svarbus energijos šaltinis mūsų visuomenėje, patikimumas yra pagrindinė daugelio gaminių, prietaisų ir paslaugų saugumo sąlyga.
- (8) Tikslinga nešiojamas baterijas bei akumuliatorius skirti nuo pramoninių bei automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių. Pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių šalinimas išmetant į sąvartynus arba juos deginant turėtų būti uždraustas.
- (9) Prie pramoninių baterijų ir akumuliatorių priskiriamos, pavyzdžiui, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami kaip avarinio ar pagalbinio elektros energijos tiekimo šaltiniai ligoninėse, oro uostuose ar biuruose, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami traukiniuose ar lėktuvuose ir baterijos bei akumuliatoriai, naudojami atviroje jūroje esančiose naftos gavybos platformose ar švyturiuose. Pavyzdžiai taip pat gali būti baterijos ir akumuliatoriai, sukurti išimtinai parduotuvėse ir restoranuose naudojamiems nešiojamiems mokėjimo terminalams, parduotuvėse naudojamiems brūkšninio kodo skaitytuvams, televizijose ir profesionaliose studijose naudojami profesionaliai vaizdo aparatūrai, prie kalnakasių ir profesionalių nardytojų šalmų pritvirtinamoms kalnakasių ir nardymo lempoms, pagalbinės baterijos ir akumuliatoriai, neleidžiantys, kad elektra valdomos durys būtų blokuojamos ar suspaustų žmones, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami valdymui ar įvairių rūšių matavimo ir valdymo įrangoje, bei baterijos ir akumuliatoriai, naudojami saulės pultuose, foto įtampą ir kitus atnaujinamos energijos šaltinius naudojančiuose įrengimuose. Prie pramoninių baterijų ir akumuliatorių taip pat priskiriamos baterijos ir akumuliatoriai, naudojami elektra varomose transporto priemonėse, pavyzdžiui, elektromobiliuose, invalidų vežimėliuose, dviračiuose, oro uostuose naudojamose transporto priemonėse ir automatinėse transporto priemonėse. Čia išvardyti ne visi pavyzdžiai, todėl bet kuri baterija ar akumuliatorius, kurie nėra sandarūs ir nėra skirti automobiliams, turėtų būti laikomi pramoniniais.
- (10) Prie nešiojamų baterijų ir akumuliatorių pavyzdžių, tai yra visų sandarių baterijų ir akumuliatorių, kuriuos vidutinis vartotojas galėtų nesunkiai nešti rankose ir kurie nėra nei automobiliams skirtos baterijos ar akumuliatoriai, nei pramoninės baterijos ar akumuliatoriai, priskiriamos vieno elemento baterijos (pavyzdžiui, AA ir AAA tipo baterijos) ir baterijos bei akumuliatoriai, kurias vartotojai ar specialistai naudoja mobiliuosiuose telefonuose, nešiojamuosiuose kompiuteriuose, bevieliuose elektros įrankiuose, žaisluose ir buitiniuose prietaisuose, pavyzdžiui, elektriniuose dantų šepetėliuose, skustuvuose ir rankiniuose dulkių siurbliuose (įskaitant panašią įrangą, naudojamą mokyklose, parduotuvėse, restoranuose, oro uostuose, biuruose ar ligoninėse), bei bet kuri baterija ar akumuliatorius, kurį vartotojai paprastai gali naudoti buitįje.
- (11) Komisija turėtų įvertinti poreikį adaptuoti šią direktyvą atsižvelgdama į turimą techninę bei mokslinę informaciją. Ypač Komisija turėtų peržiūrėti išimtį dėl kadmio draudimo netaikymo nešiojamose baterijose ir akumuliatoriuose, skirtuose naudoti bevieliuose elektros įrankiuose. Bevielių elektros įrankių pavyzdžiai yra įrankiai, kuriais vartotojai ir specialistai tekina, frezuoja, šlifuoja, galandą, pjauna, raižo, karmo, gręžia, daro skylės, štampuoja, kala, kniedija, sriegia, poliruoja ar panašiai apdoroja medį, metalą ar kitą medžiagą, taip pat pjauna žolę, pjausto šakas ir daro kitus sodo darbus.
- (12) Komisija taip pat turėtų stebėti, o valstybės narės skatinti – be kita ko, skatindamos dalyvauti Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS) – technologijų pažangą, dėl kurios gerėja baterijų ir akumuliatorių aplinkosaugos veiksmingumas visuose jų gyvavimo etapuose.
- (13) Tam, kad būtų apsaugota aplinka, baterijų ir akumuliatorių atliekos turėtų būti surenkamos. Turėtų būti įdiegtos nešiojamų baterijų ir akumuliatorių surinkimo sistemos, garantuojančios didelį surinkimo procentą. Tai reiškia, kad turi būti diegiamos tokios surinkimo sistemos, kad galutiniai vartotojai galėtų patogiai ir nemokamai išmesti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekas. Skirtingo tipo baterijoms ir akumuliatoriams taikytinos skirtingos surinkimo sistemos bei finansavimo sąlygos.

⁽¹⁾ OL L 114, 2006 4 27, p. 9.

⁽²⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

- (14) Pageidautina, kad valstybės narės garantuotų didelį baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo ir perdirbimo procentą ir taip pasiektų aukštą aplinkos apsaugos ir medžiagų naudojimo Bendrijoje lygį. Todėl šia direktyva turėtų būti valstybėms narėms nustatytos minimalios surinkimo ir perdirbimo užduotys. Surinkimo procentą reikėtų apskaičiuoti remiantis vidutiniais metiniais ankstesnių metų pardavimais, tam kad valstybėms narėms būtų nustatytos užduotys, kurias galima palyginti ir kurios būtų proporcingos baterijų ir akumuliatorių vartojimo lygiui atitinkamoje valstybėje.
- (15) Tam, kad būtų pasiektas aukštas medžiagų naudojimo lygis Bendrijoje ir būtų užkirstas kelias skirtumams tarp valstybių narių atsirasti, turėtų būti nustatyti specialūs kadmio ir švino baterijų ir akumuliatorių perdirbimo reikalavimai.
- (16) Visos suinteresuotos šalys turėtų turėti galimybę dalyvauti surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo sistemose. Tos sistemos turėtų būti tokios, kad būtų išvengta diskriminacijos, prekybos barjerų ar konkurencijos iškraipymų importuotų baterijų ir akumuliatorių atžvilgiu.
- (17) Surinkimo ir perdirbimo sistemos turėtų būti kuo tinkamiausiai panaudojamos, ypač siekiant sumažinti iki minimumo išlaidas ir neigiamą transporto poveikį aplinkai. Apdorojimo ir perdirbimo sistemose turėtų būti naudojami geriausi prieinami gamybos būdai, kaip apibrėžta 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės 2 straipsnio 11 dalyje⁽¹⁾. Perdirbimo apibrėžimas neturėtų apimti energijos gavybos. Energijos gavybos sąvoka apibrėžta kituose Bendrijos teisės aktuose.
- (18) Baterijos ir akumuliatoriai gali būti surenkami individualiai pagal nacionalines baterijų surinkimo sistemas arba kartu su elektros ir elektroninės įrangos atliekomis pagal nacionalines surinkimo sistemas, nustatytas remiantis Direktyva 2002/96/EB. Pastaruoju atveju, laikantis privalomo minimalaus apdorojimo reikalavimo, baterijos ir akumuliatoriai turėtų būti išimami iš surinktų elektros ir elektroninės įrangos atliekų. Po jų išėmimo iš elektros ir elektroninės įrangos atliekų, baterijoms ir akumuliatoriams taikomi šios direktyvos reikalavimai, visų pirma, jie įskaičiuojami siekiant surinkimo užduočių ir jiems taikomi perdirbimo reikalavimai.
- (19) Pagrindiniai baterijų ir akumuliatorių atliekų tvarkymo finansavimo principai turėtų būti nustatyti Bendrijos lygiu. Finansavimo sistemos turėtų padėti garantuoti didelį surinkimo ir perdirbimo procentą ir įgyvendinti gamintojo atsakomybės principą. Visi šioje direktyvoje apibrėžti gamintojai turėtų būti registruojami. Gamintojai turėtų padengti visų surinktų baterijų ir akumuliatorių surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo išlaidas, atėmus iš jų pelną, gautą pardavus išgautas medžiagas. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis galėtų būti pateisinamas *de minimis* taisyklių taikymas smulkiems gamintojams.
- (20) Tam, kad surinkimas būtų sėkmingas, būtina, kad galutiniams vartotojams būtų teikiama informacija apie atskiro surinkimo naudą, apie esamas surinkimo sistemas ir galutinių vartotojų vaidmenį tvarkant baterijų ir akumuliatorių atliekas. Turėtų būti kruopščiai parengta ženklinimo sistema, kuri turėtų teikti galutiniams vartotojams skaidrią, patikimą ir aiškią informaciją apie baterijas ir akumuliatorius bei jų sudėtyje esančius sunkiuosius metalus.
- (21) Jei siekiamos šios direktyvos tikslų, visų pirma – didelio atskiro surinkimo ir perdirbimo procento, valstybės narės naudoja ekonomines priemones, pavyzdžiui, diferencinius mokesčių tarifus, jos turėtų apie tai informuoti Komisiją.
- (22) Patikimi ir palyginami duomenys apie tai, kiek surinkta ir perdirbta į rinką pateiktų baterijų ir akumuliatorių, yra būtini kontroliuojant, ar buvo pasiekti šios direktyvos tikslai.
- (23) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šios direktyvos nuostatų pažeidimus, bei užtikrinti jų įgyvendinimą. Minėtos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (24) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labai parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio atitikimą, ir viešai jas paskelbti.
- (25) Šios direktyvos įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽³⁾.
- (26) Kadangi šios direktyvos tikslų – ypač apsaugoti aplinką ir užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą – valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl siūlomų veiksmų masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina minėtiems tikslams pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- (27) Ši direktyva taikoma nepažeidžiant saugos, kokybės ir sveikatos apsaugos reikalavimus reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų ir konkrečių atliekų tvarkymą reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų, ypač 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ⁽¹⁾ ir Direktyvos 2002/96/EB.
- (28) Remiantis gamintojo atsakomybės principu, baterijų ir akumuliatorių gamintojai bei kitų gaminių su įmontuota baterija ar akumuliatoriumi gamintojai yra atsakingi už baterijų ir akumuliatorių, kuriuos jie teikia į rinką, atliekų tvarkymą. Reikalingas lankstus požiūris, kad finansavimo sistemos galėtų atspindėti skirtingus nacionalinius aspektus ir atsižvelgti į esamas sistemas, pirmiausia tas, kurios įsteigtos laikantis Direktyvos 2000/53/EB ir Direktyvos 2002/96/EB, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo.
- (29) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽²⁾ netaikoma baterijoms ir akumuliatoriams, naudojamiems elektros ir elektroninėje įrangoje.
- (30) Automobiliams skirtos ir pramoninės baterijos bei akumuliatoriai naudojami transporto priemonėse turėtų atitikti Direktyvos 2000/53/EB, ypač jos 4 straipsnio, reikalavimus. Todėl turėtų būti draudžiama elektra varomoms transporto priemonėms skirtose pramoninėse baterijose ir akumuliatoriuose naudoti kadmį, išskyrus kai galima pasinaudoti išimtimi remiantis tos direktyvos II priedu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos:

- 1) baterijų ir akumuliatorių pateikimo į rinką taisyklės ir visų pirma draudimas teikti į rinką baterijas ir akumuliatorius, kurių sudėtyje yra pavojingų medžiagų; ir
- 2) baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo, apdorojimo, perdirbimo ir šalinimo konkrečios taisyklės, skirtos papildyti atitinkamus Bendrijos teisės aktus dėl atliekų bei skatinti baterijų ir akumuliatorių atliekų aukšto lygio surinkimą ir perdirbimą.

Šia direktyva taip pat siekiama gerinti baterijų ir akumuliatorių ekologiškumą ir visų ūkio subjektų, dalyvaujančių baterijų ir akumuliatorių gyvavimo cikle, pvz., gamintojų, platintojų ir galutinių vartotojų, ypač tų ūkio subjektų, kurie tiesiogiai susiję

⁽¹⁾ OL L 269, 2000 10 21, p. 34. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2005/673/EB (OL L 254, 2005 9 30, p. 69).

⁽²⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2006/310/EB (OL L 115, 2006 4 28, p. 38).

su baterijų ir akumuliatorių atliekų apdorojimu ir perdirbimu, veiklos ekologiškumą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visų rūšių baterijoms ir akumuliatoriams, nepriklausomai nuo jų formos, tūrio, svorio, medžiagų sudėties ar naudojimo. Ji taikoma nepažeidžiant Direktyvų 2000/53/EB ir 2002/96/EB.
2. Ši direktyva netaikoma baterijoms ir akumuliatoriams, naudojamiems:
 - a) įrangoje, susijusioje su valstybių narių gyvybinių saugumo interesų apsauga, ginkluose, amunicijoje ir karinės paskirties įrangoje, išskyrus produktus, kurie nėra konkrečiai skirti karo tikslams;
 - b) įrangoje, skirtoje skrydžiams į kosmosą.

3 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokos:

- 1) baterija ar akumuliatorius – tai bet koks elektros energiją gaminantis šaltinis vykstant cheminės energijos tiesioginei konversijai, susidedantis iš vieno ar keleto pagrindinių (neperkraunamų) ar antrinių (perkraunamų) elementų;
- 2) sudėtinė baterija – tai bet koks baterijų ar akumuliatorių kompleksas, kuriame jie yra tarpusavyje sujungti ir (arba) padengti išoriniu korpusu taip suformuojant užbaigtą vienetą, kurio galutinis vartotojas neturėtų išardyti ar atidaryti;
- 3) nešiojama baterija ar akumuliatorius – tai bet kokia baterija, sagos formos elementas, sudėtinė baterija ar akumuliatorius, kuris:
 - a) yra sandarus; ir
 - b) gali būti nešiojamas; ir
 - c) nėra nei pramoninė baterija ar akumuliatorius, nei automobiliams skirta baterija ar akumuliatorius;
- 4) sagos formos elementas – tai bet kokia maža apvali nešiojama baterija ar akumuliatorius, kurio skersmuo didesnis už aukštį ir kuris naudojamas specialiais tikslais, pavyzdžiui, klausos aparatuose, laikrodžiuose, mažuose nešiojamuose įrenginiuose ir kaip atsarginis energijos šaltinis;
- 5) automobiliams skirta baterija ar akumuliatorius – tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, naudojamas automobilio paleidimui, apšvietimui ar uždegimui;

- 6) pramoninė baterija ar akumuliatorius – tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, skirtas naudoti tik pramoninėje ar profesionalioje veikloje arba naudojamas visų rūšių elektrinėse transporto priemonėse;
- 7) baterijos ar akumuliatoriaus atliekos – tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, kuris yra priskiriamas Direktyvos 2006/12/EB 1 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtomis atliekomis;
- 8) perdirbimas – tai atliekų apdirbimas gamybos proceso metu, kad jos būtų naudojamos pirminėms arba kitoms reikmėms, išskyrus energijos gavybą;
- 9) šalinimas – tai bet kokia taikytina operacija, numatyta Direktyvos 2006/12/EB IIA priede;
- 10) apdorojimas – tai bet kokia veikla, atliekama perdavus baterijų ir akumuliatorių atliekas atliekų tvarkytojams rūšiuoti, paruošti perdirbti ar paruošti šalinti;
- 11) prietaisas – tai bet kokia elektros ar elektroninė įranga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/96/EB, kuriai visą ar dalinę energiją tiekia arba gali tiekti baterijos ar akumuliatoriai;
- 12) gamintojas – tai bet kuris valstybėje narėje esantis asmuo, kuris, nepriklausomai nuo naudojamo pardavimo būdo, įskaitant 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis⁽¹⁾, apibrėžtas nuotolinio ryšio priemonės, pirmą kartą profesiniais pagrindais pateikia baterijas ar akumuliatorius, įskaitant tas baterijas ar akumuliatorius, kurie įmontuoti į prietaisus ar transporto priemones, į tos valstybės narės rinką;
- 13) platintojas – tai bet kuris asmuo, tiekiantis baterijas ir akumuliatorius galutiniam vartotojui profesiniais pagrindais;
- 14) pateikimas į rinką – tai tiekimas arba tiekimo galimybės sudarymas už tam tikrą mokestį arba nemokamai trečiajai šaliai Bendrijoje, įskaitant importą į Bendrijos muitų teritoriją;
- 15) ūkio subjektai – tai visi gamintojai, platintojai, surinkėjai, perdirbėjai ir kiti apdorojimą atliekantys ūkio subjektai;
- 16) bevielės elektros įrankis – tai bet koks nešiojamas prietaisas, kuriam energiją tiekia baterija ar akumuliatorius ir kuris skirtas techniniam aptarnavimui, darbui statybose ar sodo priežiūrai;
- 17) surinkimo procentas – tai konkrečios valstybės narės konkrečių kalendorinių metų procentinis rodiklis, apskaičiuojamas dalijant nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų, surinktų pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį arba pagal Direktyvą 2002/96/EB per tuos kalendorinius metus, svorį iš nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, kuriuos gamintojas arba tiesiogiai parduoda galutiniam naudotojui, arba tiekia trečiosioms šalims tikslu parduoti juos galutiniam naudotojui toje valstybėje narėje per tuos kalendori-

nus metus ir ankstesnius dvejus kalendorinius metus, svorio vidurkio.

4 straipsnis

Draudimai

1. Nepažeisdamos Direktyvos 2000/53/EB nuostatų valstybės narės draudžia pateikti į rinką:
 - a) visas į prietaisus įmontuotas arba neįmontuotas baterijas ar akumuliatorius, kurių daugiau kaip 0,0005 % svorio sudaro gyvsidabris; ir
 - b) nešiojamas baterijas ar akumuliatorius, įskaitant į prietaisus įmontuotas baterijas ar akumuliatorius, kurių daugiau kaip 0,002 % svorio sudaro kadmis.
2. 1 dalies a punkte nustatytas draudimas netaikomas sagos formos elementams, kuriuose gyvsidabrio kiekis sudaro ne daugiau kaip 2 % svorio.
3. 1 dalies b punkte nustatytas draudimas netaikomas nešiojamiems baterijoms ir akumuliatoriams, skirtiems naudoti:
 - a) avarinėse ir signalizacijos sistemose, įskaitant avarinį apšvietimą;
 - b) medicinos įrangoje; arba
 - c) bevieliuose elektros įrankiuose.
4. Komisija peržiūri 3 dalies c punkte nurodytą išimtį ir iki 2010 m. rugsėjo 26 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą, prireikus, su atitinkamais pasiūlymais siekiant uždrausti naudoti kadmių baterijose ir akumuliatoriuose.

5 straipsnis

Ekologiškumo gerinimas

Valstybės narės, kurių teritorijoje yra įsisteigę gamintojai, skatina mokslinius tyrimus ir ragina gerinti bendrą baterijų ir akumuliatorių ekologiškumą bet kuriame jų gyvavimo ciklo etape, taip pat kurti bei į rinką tiekti baterijas ir akumuliatorius, kuriuose yra mažesnis pavojingų medžiagų kiekis arba mažiau taršių medžiagų, visų pirma galinčių pakeisti gyvsidabrį, kadmių ir šviną.

6 straipsnis

Pateikimas į rinką

1. Valstybės narės, remdamosi šioje direktyvoje pateiktomis priežastimis, netrukdo, nedraudžia ar neriboja baterijų ir akumuliatorių, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus, pateikimo į rinką savo teritorijoje.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad baterijos ar akumuliatoriai, kurie neatitinka šios direktyvos reikalavimų, būtų nepateikti į rinką arba pašalinti iš jos.

⁽¹⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/29/EB (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

7 straipsnis

Svarbiausias tikslas

Siekdamos visų baterijų ir akumuliatorių atliekų aukšto perdirbimo lygio, valstybės narės, atsižvelgdamos į transporto poveikį aplinkai, imasi būtinų priemonių, kad baterijų ir akumuliatorių atliekos būtų kuo dažniau surenkamos atskirai, ir kad baterijos ir akumulatoriai kuo rečiau būtų šalinami kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos.

8 straipsnis

Surinkimo sistemos

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos atitinkamos nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo sistemos. Tai tokios sistemos:

- a) kuriose galutiniams vartotojams suteikiama galimybė išmesti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekas prieinamuose surinkimo punktuose netoli jų gyvenamosios vietos, atsižvelgiant į gyventojų tankumą;
- b) kuriose reikalaujama, kad nešiojamas baterijas ar akumulatorius tiekiantys platintojai nemokamai priimtų nešiojamų baterijų ar akumuliatorių atliekas, nebent įvertinimo rezultatai rodo, kad egzistuojančios alternatyvios sistemos yra bent jau tokios pat veiksmingos siekiant šios direktyvos aplinkosaugos tikslų. Valstybės narės tokius įvertinimus paskelbia viešai;
- c) kuriose galutiniams vartotojams nėra nustatomas mokestis už nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimą arba pareiga pirkti naują bateriją ar akumuliatorių;
- d) kurios gali veikti kartu su Direktyvos 2002/96/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytomis sistemomis.

Surinkimo punktam, sukurtiems pagal šios dalies a punkto nuostatas, netaikomi Direktyvoje 2006/12/EB arba 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvoje 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų⁽¹⁾ nustatyti registravimo ar leidimo reikalavimai.

2. Jeigu sistemos atitinka 1 dalyje išvardytus kriterijus, valstybės narės gali:

- a) reikalauti, kad gamintojai įdiegtų tokias sistemas;
- b) reikalauti, kad kiti ūkio subjektai dalyvautų tokiose sistemose;
- c) išlaikyti esamas sistemas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pramoninių baterijų ir akumuliatorių gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys neatsisakytų iš galutinių vartotojų priimti pramoninių baterijų ir akumuliatorių atliekų, nepriklausomai nuo jų cheminės sudėties ir kilmės. Nepriklausomos trečiosios šalys taip pat gali surinkti pramonines baterijas ir akumulatorius.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 166/2006.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių atliekos nėra surenkamos pagal Direktyvos 2000/53/EB 5 straipsnio 1 dalyje nurodytas sistemas, automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių gamintojai arba trečiosios šalys įdiegtų sistemas, kuriose atliekos būtų surenkamos iš galutinių vartotojų arba prieinamuose surinkimo punktuose netoli jų gyvenamosios vietos. Jeigu automobiliams skirtos baterijos ir akumulatoriai buvo naudoti privačiose nekomercinės paskirties transporto priemonėse, tokiose sistemose galutiniams vartotojams nėra nustatomas mokestis už baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimą ar pareiga pirkti naują bateriją ar akumuliatorių.

9 straipsnis

Ekonominės priemonės

Valstybės narės gali imtis ekonominių priemonių, pavyzdžiui, nustatyti skirtingus mokesčius, kad būtų skatinamas baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimas arba mažesnį teršiančių medžiagų kiekį turinčių baterijų ir akumuliatorių naudojimas. Imdamosi tokių veiksmų jos praneša Komisijai apie susijusių priemonių įgyvendinimo būdus.

10 straipsnis

Surinkimo užduotys

1. Pirmą kartą valstybės narės apskaičiuoja surinkimo procentą už penktuosius pilnus kalendorinius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Nepažeidžiant Direktyvos 2002/96/EB nuostatų, į metinius surinkimo ir pardavimo duomenis įtraukiami duomenys apie baterijas ir akumulatorius, įmontuotus į prietaisus.

2. Valstybės narės pasiekia tokį minimalų surinkimo procentą:

- a) 25 % iki 2012 m. rugsėjo 26 d.;
- b) 45 % iki 2016 m. rugsėjo 26 d.

3. Valstybės narės kasmet kontroliuoja surinkimo procentą pagal I priede nustatytą sistemą. Nepažeisdamos 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos⁽²⁾, valstybės narės per šešis mėnesius pasibaigus atitinkamiems kalendoriniams metams perduoda Komisijai ataskaitas. Ataskaitose nurodoma, koku būdu jos gavo surinkimo procento apskaičiavimus būtinus duomenis.

4. Laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos:

- a) gali būti nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, skirtos spręsti dėl konkrečių nacionalinių aplinkybių tam tikroje valstybėje narėje atsiradusius sunkumus vykdant 2 punkto reikalavimus;

⁽²⁾ OL L 332, 2002 12 9, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 783/2005 (OL L 131, 2005 5 25, p. 38).

b) iki 2007 m. rugsėjo 26 d. nustatoma bendra metodologija, skirta apskaičiuoti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, parduotų galutiniams vartotojams, metinį kiekį.

11 straipsnis

Baterijų ir akumuliatorių išėmimas

Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai pagamintų prietaisus taip, kad baterijų ir akumuliatorių atliekas būtų galima lengvai išimti. Prie prietaisų, į kuriuos įmontuotos baterijos ir akumuliatoriai, pridedamos instrukcijos, kuriose nurodoma, kaip galima saugiai juos išimti ir, esant reikalui, naudotojui pateikiama informacija apie įmontuotų baterijų ir akumuliatorių tipą. Šios nuostatos netaikomos, kai dėl su saugumu, veikimu, medicina ar duomenų integralumu susijusių priežasčių yra būtinas pastovus energijos tiekimas, kuriam reikalingas nuolatinis prietaiso ir baterijos ar akumulatoriaus sujungimas.

12 straipsnis

Apdorojimas ir perdirbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip iki 2009 m. rugsėjo 26 d.

a) gamintojai arba trečiosios šalys įdiegtų baterijų ir akumuliatorių atliekų apdorojimo ir perdirbimo sistemas naudodami geriausius prieinamus gamybos būdus žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos srityje; ir

b) visos identifikuotos baterijos ir akumuliatoriai, surinkti pagal šios direktyvos 8 straipsnį arba pagal Direktyvą 2002/96/EB, būtų apdorojami ir perdirbami sistemose, atitinkančiose bent jau Bendrijos teisės aktus, visų pirma susijusių su sveikata, sauga ir atliekų tvarkymu.

Tačiau, laikydamosi Sutarties nuostatų, valstybės narės gali šalinti surinktas kadmio, gyvsidabrio arba švino turinčias nešiojamas baterijas ar akumuliatorius sąvartynuose ar požeminėse saugyklose nesant perspektyvios galutinės rinkos. Laikydamosi Sutarties nuostatų, valstybės narės taip pat gali šalinti surinktas kadmio, gyvsidabrio arba švino turinčias nešiojamas baterijas ar akumuliatorius sąvartynuose ar požeminėse saugyklose laikydamosi laipsniško sunkiųjų metalų likvidavimo strategijos, kuri, grindžiama išsamiu aplinkosaugos, ekonominių ir socialinių padarinių įvertinimu, parodo, kad šis šalinimas yra geriau negu perdirbimas.

Šį įvertinimą valstybės narės paskelbia viešai ir apie tokių priemonių projektus praneša Komisijai pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

2. Apdorojimo metu laikomasi III priedo A dalyje nustatytų minimalių reikalavimų.

3. Surenkant baterijas arba akumuliatorius kartu su elektros ir elektroninės įrangos atliekomis pagal Direktyvą 2002/96/EB baterijos arba akumuliatoriai išimami iš surinktų elektros ir elektroninės įrangos atliekų.

4. Ne vėliau kaip 2010 m. rugsėjo 26 d. perdirbimo proceso metu turi būti pasiekiamas nustatytas perdirbimo veiksmingumas ir laikomasi su tuo susijusių nuostatų, pateiktų III priedo B dalyje.

5. Valstybės narės pateikia pranešimą apie perdirbimo lygius, pasiektus atitinkamai kiekvienais kalendoriniais metais, ir ar veiksmingumas, nurodytas III priedo B dalyje, buvo pasiektas. Jos per šešis mėnesius pasibaigus atitinkamiems kalendoriams metams pateikia tokią informaciją Komisijai.

6. Atsižvelgiant į technikos ar mokslo pažangą III priedas gali būti pritaikytas arba papildytas 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Visų pirma:

a) išs amios perdirbimo veiksmingumo skaičiavimo taisyklės įtraukiamos ne vėliau kaip 2010 m. kovo 26 d.; ir

b) minimalus perdirbimo veiksmingumas reguliariai įvertinamas ir pritaikomas pagal geriausius prieinamus gamybos būdus bei atsižvelgiant į 1 dalies antroje pastraipoje nurodytus veiksmus.

7. Prieš pasiūlydama bet kokią III priedo pakeitimą Komisija konsultuojasi su atitinkamomis suinteresuotomis pusėmis, visų pirma su gamintojais, surinkėjais, perdirbėjais, apdorojimą atliekančiais ūkio subjektais, aplinkosaugos organizacijomis, vartotojų organizacijomis ir darbuotojų asociacijomis. Ji informuoja 24 straipsnio 1 dalyje nurodytą komitetą apie šių konsultacijų rezultatus.

13 straipsnis

Naujos perdirbimo technologijos

1. Valstybės narės skatina visų rūšių baterijų ir akumuliatorių naujų perdirbimo ir apdorojimo technologijų plėtrą ir remia aplinkai tinkamų bei nebrangių perdirbimo būdų mokslinius tyrimus.

2. Valstybės narės skatina atliekų apdorojimo įmones diegti pripažintas aplinkosaugos vadybos sistemas pagal 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 761/2001 dėl organizacijų savanoriško dalyvavimo Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS)⁽²⁾.

⁽²⁾ OL L 114, 2001 4 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 196/2006 (OL L 32, 2006 2 4, p. 4).

14 straipsnis

Šalinimas

Valstybės narės draudžia šalinti pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių atliekas sąvartynuose arba jas deginti. Tačiau baterijų ir akumuliatorių, kurie buvo ir apdoroti, ir perdirbti pagal 12 straipsnio 1 dalį, liekanos gali būti šalinamos sąvartynuose arba sudeginamos.

15 straipsnis

Eksportas

1. Baterijų ir akumuliatorių atliekos gali būti apdorojamos ir perdirbamos už atitinkamos valstybės narės arba Bendrijos ribų, jeigu jos transportuojamos laikantis 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės ⁽¹⁾ nuostatų.

2. Pagal Reglamento (EEB) Nr. 259/93, 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1420/1999, nustatančio bendrąsias taisykles ir tvarką, taikytinas kai kurių rūšių atliekų vežimui į kai kurias EBPO nepriklausančias šalis ⁽²⁾, ir 1999 m. liepos 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1547/1999, pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 259/93 nustatančio kontrolės tvarką, reglamentuojančią tam tikrų rūšių atliekų vežimą į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas C(92)39 galutinis ⁽³⁾, nuostatas iš Bendrijos eksportuojant baterijų ir akumuliatorių atliekas laikoma, kad šios direktyvos III priede nustatyti išipareigojimai ir veiksmingumas yra įvykdyti tik tuo atveju, jei pateikiami akivaizdūs įrodymai, kad perdirbimo operacija buvo atlikta šios direktyvos reikalavimus atitinkančiomis sąlygomis.

3. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės nustatomos 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

16 straipsnis

Finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys finansuotų visas grynąsias išlaidas, atsiradusias:

- a) surenkant, apdorojant ir perdirbant visas nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, surinktų pagal 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, atliekas; ir
- b) surenkant, apdorojant ir perdirbant visas pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių, surinktų pagal 8 straipsnio 3 ir 4 dalis, atliekas.

⁽¹⁾ OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2557/2001 (OL L 349, 2001 12 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 166, 1999 7 1, p. 6. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 105/2005 (OL L 20, 2005 1 22, p. 9).

⁽³⁾ OL L 185, 1999 7 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 105/2005.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įgyvendinant 1 dalį būtų išvengiama bet kokio dvigubo apmokestinimo gamintojams tuo atveju, kai baterijos ar akumuliatoriai surinkti Direktyvoje 2000/53/EB arba Direktyvoje 2002/96/EB nustatytose sistemose.

3. Valstybės narės įpareigoja gamintojus arba jų vardu veikiančius trečiuosius asmenis finansuoti grynąsias išlaidas, atsiradusias organizuojant visuomenės informavimo kampanijas apie visų nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimą, apdorojimą ir perdirbimą.

4. Parduodant naujas nešiojamas baterijas ir akumuliatorius atliekų surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo išlaidos galutiniam vartotojams atskirai nenurodomos.

5. Pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių gamintojai bei šių baterijų ir akumuliatorių vartotojai gali susitarti dėl kitų nei 1 dalyje nurodytų finansavimo būdų.

6. Šis straipsnis taikomas visoms baterijų ir akumuliatorių atliekoms, nepriklausomai nuo jų pateikimo į rinką datos.

17 straipsnis

Registravimas

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas gamintojas būtų užregistruotas. Kiekvienoje valstybėje narėje registravimui taikomi tokie patys procedūriniai reikalavimai. Tokie registravimo reikalavimai nustatomi 24 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

18 straipsnis

Smulkūs gamintojai

1. Valstybės narės gali atleisti nuo 16 straipsnio 1 dalies reikalavimų gamintojus, kurie priklausomai nuo nacionalinės rinkos dydžio į nacionalinę rinką pateikia labai mažą kiekį baterijų ar akumuliatorių, su sąlyga, kad tai netrukdo tinkamai funkcionuoti surinkimo ir perdirbimo sistemoms, nustatytoms remiantis 8 ir 12 straipsniais.

2. Valstybės narės paskelbia tokių priemonių projektus ir jų pateikimo motyvus bei praneša apie jas Komisijai ir kitoms valstybėms narėms 24 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete.

3. Komisija per šešis mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo patvirtina arba atmeta priemonių projektus, prieš tai patikrinusi, ar jie atitinka 1 dalyje nurodytus aspektus ir nėra savavališka diskriminacijos priemonė ar užslėptas valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimas. Per šį laikotarpį Komisijai nepriėmus sprendimo, laikoma, kad priemonių projektai patvirtinti.

19 straipsnis

Dalyvavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi ūkio subjektai ir visos kompetentingos valdžios institucijos galėtų dalyvauti 8 ir 12 straipsniuose nurodytose surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo sistemose.

2. Šios sistemos nediskriminacinėmis sąlygomis taip pat taikomos iš trečiųjų šalių importuotiems baterijoms ir akumuliatoriams ir yra tokios, kad būtų išvengta prekybos kliūčių ar konkurencijos iškraipymo.

20 straipsnis

Informacija galutiniams vartotojams

1. Valstybės narės užtikrina, visų pirma vykdydamos informacijos kampanijas, kad galutiniai vartotojai būtų išsamiai informuojami apie:

- a) potencialius baterijose ir akumuliatoriuose naudojamų medžiagų padarinius gamtai ir žmonių sveikatai;
- b) pageidavimą nešalinti baterijų ir akumuliatorių atliekų kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų ir dalyvauti atskirai surenkant šias atliekas, kad būtų palengvintas jų apdorojimas ir perdirbimas;
- c) surinkimo ir perdirbimo sistemas, kuriomis jie gali naudotis;
- d) jų vaidmenį prisidedant prie baterijų ir akumuliatorių atliekų perdirbimo;
- e) perbrauktos šiukšlių dėžės su ratais simbolio, pavaizduoto II priede, ir cheminių medžiagų simbolių Hg, Cd ir Pb reikšmės.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad ūkio subjektai pateiktų visą 1 dalyje nurodytą informaciją ar jos dalį.

3. Kai valstybės narės reikalauja, kad platintojai priimtų nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekas pagal 8 straipsnį, jos užtikrina, kad platintojai informuotų galutinius vartotojus apie galimybę atsikratyti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų jų prekybos vietose.

21 straipsnis

Ženklinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos baterijos, akumuliatoriai ir sudėtinės baterijos būtų tinkamai pažymėtos II priede pateiktu simboliu.

2. Valstybės narės užtikrina, kad iki 2009 m. rugsėjo 26 d. visų nešiojamų ir automobilių baterijų ir akumuliatorių talpa

būtų ant jų pažymėta gerai matomu, įskaitomu ir neištrinamu būdu. Išsamios šio reikalavimo įgyvendinimo taisyklės, įskaitant suderintus talpos ir tinkamo naudojimo nustatymo metodus, nustatomos laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, ne vėliau kaip iki 2009 m. kovo 26 d.

3. Baterijos, akumuliatoriai ir sagos formos elementai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 0,0005 % gyvsidabrio, 0,002 % kadmio ar 0,004 % švino, pažymimos atitinkamos medžiagos cheminiu simboliu: Hg, Cd ar Pb. Sunkiųjų metalų kiekį nurodantis simbolis atspausdinamas po II priede pateiktu simboliu ir užima ne mažiau kaip ketvirtadalį to simbolio dydžio ploto.

4. II priede pateiktas simbolis turi užimti ne mažiau kaip 3 % didžiausio baterijos, akumuliatoriaus ar sudėtinės baterijos šono ploto, neviršijant 5×5 cm ploto. Simbolis ant cilindrinų elementų turi užimti ne mažiau kaip 1,5 % baterijos ar akumuliatoriaus paviršiaus ploto ir neviršyti 5×5 cm ploto.

5. Jeigu dėl baterijos, akumuliatoriaus ar sudėtinės baterijos dydžio simbolis yra mažesnis nei $0,5 \times 0,5$ cm, tos baterijos, akumuliatoriaus ar sudėtinės baterijos nereikia ženklinti, bet ne mažesnis kaip 1×1 cm dydžio simbolis turi būti atspausdintas ant pakuotės.

6. Simboliai turi būti atspausdinti matomai, aiškiai ir neištrinamai.

7. Šio straipsnio ženklinimo reikalavimų išimtyms gali būti suteiktos 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

22 straipsnis

Nacionalinės įgyvendinimo ataskaitos

1. Kas treji metai valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Tačiau pirmoji ataskaita apima laikotarpį iki 2012 m. rugsėjo 26 d.

2. Ataskaitos rengiamos remiantis anketa arba planu, sudarytu 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Anketa arba planas išsiunčiamas valstybėms narėms likus šešiems mėnesiams iki pirmojo laikotarpio, kurį turi apimti ataskaita, pradžios.

3. Valstybės narės taip pat praneša apie visas priemones, kurių jos imasi skatindamos naujoves, susijusias su baterijų ir akumuliatorių poveikiu aplinkai, visų pirma:

- a) naujoves, įskaitant savanoriškas priemones, kurių imasi gamintojai, mažindami sunkiųjų metalų ir kitų pavojingų medžiagų kiekį baterijose ir akumuliatoriuose;
- b) naujas perdirbimo ir apdorojimo technologijas;
- c) ūkio subjektų dalyvavimą aplinkosaugos vadybos sistemose;

d) tyrimus tose srityse; ir

25 straipsnis

e) priemonės, kuriomis skatinama atliekų prevencija.

Sankcijos

4. Ataskaita pateikiama Komisijai ne vėliau kaip per devynis mėnesius pasibaigus atitinkamam trejų metų laikotarpiui arba, pirmą kartą pateikiant ataskaitą, ne vėliau kaip 2013 m. birželio 26 d.

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva, pažeidimus ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Apie šias priemones valstybės narės praneša Komisijai iki 2008 m. rugsėjo 26 d. ir nedelsdamos ją informuoja apie bet kokią vėlesnį šių nuostatų pakeitimą.

5. Komisija ne vėliau kaip per devynis mėnesius po to, kai gavo iš valstybių narių ataskaitas pagal 4 dalį, paskelbia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir apie šios direktyvos poveikį aplinkai bei vidaus rinkos veikimui.

26 straipsnis

23 straipsnis

Peržiūra

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Komisija, antrą kartą gavusi iš valstybių narių ataskaitas pagal 22 straipsnio 4 dalį, peržiūri šios direktyvos įgyvendinimą ir jos poveikį aplinkai bei vidaus rinkos veikimui.

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2008 m. rugsėjo 26 d., įgyvendina šią direktyvą.

2. Antroje ataskaitoje, kurią Komisija oficialiai paskelbia pagal 22 straipsnio 5 dalį, įvertinami tokie šios direktyvos aspektai:

Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

a) baterijų ir akumuliatorių, kurių sudėtyje yra sunkiųjų metalų, keliama rizikai valdyti skirtų naujų priemonių tinkamumas;

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstus.

b) visoms nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekoms nustatytų minimalių surinkimo užduočių, numatytų 10 straipsnio 2 dalyje, tinkamumas ir galimybė nustatyti kitas užduotis vėlesniems metams atsižvelgiant į valstybių narių pasiektą technikos pažangą ir praktinę patirtį;

27 straipsnis

Savanoriški susitarimai

c) III priedo B dalyje nustatytų minimalių perdirbimo reikalavimų tinkamumas, atsižvelgiant į informaciją, kurią suteikia valstybės narės, valstybių narių pasiektą technikos pažangą ir įgytą praktinę patirtį.

1. Jei šioje direktyvoje nustatyti tikslai pasiekiami, valstybės narės gali perkelti į nacionalinę teisę 8, 15 ir 20 straipsnių nuostatas sudarydamos kompetentingų institucijų ir atitinkamų ūkio subjektų susitarimus. Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

3. Prireikus su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos atitinkamų nuostatų persvarstymo.

a) jie yra įgyvendinami;

b) juose turi būti nurodyti tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;

24 straipsnis

Komiteto procedūra

c) jie turi būti spausdinami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba visuomenei panašiai prieinamame oficialiame dokumente ir perduodami Komisijai.

1. Komisijai padeda pagal Direktyvos 2006/12/EB 18 straipsnį įkurtas komitetas.

2. Pasiekti rezultatai turi būti nuolat stebimi, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms ir Komisijai bei su jais leidžiama susipažinti visuomenei susitarime nustatytomis sąlygomis.

2. Darant nuorodą į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų analizuojama susitarimų vykdant pasiekta pažanga.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

4. Jei susitarimų nesilaikoma, valstybės narės įstatyminėmis, reglamentavimo arba administracinėmis priemonėmis įgyvendina atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

28 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 91/157/EEB panaikinama nuo 2008 m. rugsėjo 26 d.

Nuorodos į Direktyvą 91/157/EEB turi būti laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

30 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2006 m. rugsėjo 6 d.

*Europos Parlamento vardu**Pirmininkas*

J. BORRELL FONTELLES

*Tarybos vardu**Pirmininkė*

P. LEHTOMÄKI

I PRIEDAS

10 straipsnyje nustatytų surinkimo užduočių vykdymo stebėseną

Metai	Duomenų surinkimas		Apskaičiavimas	Reikalaujama pateikti ataskaitoje
X (*)+1	Parduotas kiekis 1 metais (P1)			
X+2	Parduotas kiekis 2 metais (P2)	–	–	
X+3	Parduotas kiekis 3 metais (P3)	Surinktas kiekis 3 metais (S3)	Surinkimo procentas (SP3) = $3 \cdot S3 / (P1 + P2 + P3)$	
X+4	Parduotas kiekis 4 metais (P4)	Surinktas kiekis 4 metais (S4)	Surinkimo procentas (SP4) = $3 \cdot S4 / (P2 + P3 + P4)$ (Nustatyta užduotis yra 25 %.)	
X+5	Parduotas kiekis 5 metais (P5)	Surinktas kiekis 5 metais (S5)	Surinkimo procentas (SP5) = $3 \cdot S5 / (P3 + P4 + P5)$	SP4
X+6	Parduotas kiekis 6 metais (P6)	Surinktas kiekis 6 metais (S6)	Surinkimo procentas (SP6) = $3 \cdot S6 / (P4 + P5 + P6)$	SP5
X+7	Parduotas kiekis 7 metais (P7)	Surinktas kiekis 7 metais (S7)	Surinkimo procentas (SP7) = $3 \cdot S7 / (P5 + P6 + P7)$	SP6
X+8	Parduotas kiekis 8 metais (P8)	Surinktas kiekis 8 metais (S8)	Surinkimo procentas (SP8) = $3 \cdot S8 / (P6 + P7 + P8)$ (Nustatyta užduotis yra 45 %.)	SP7
X+9	Parduotas kiekis 9 metais (P9)	Surinktas kiekis 9 metais (S9)	Surinkimo procentas (SP9) = $3 \cdot S9 / (P7 + P8 + P9)$	SP8
X+10	Parduotas kiekis 10 metais (P10)	Surinktas kiekis 10 metais (S10)	Surinkimo procentas (SP10) = $3 \cdot S10 / (P8 + P9 + P10)$	SP9
X+11	ir t. t.	ir t. t.	ir t. t.	SP10
ir t. t.				

(*) X metai – tai metai, įskaitant 26 straipsnyje nurodytą datą.

II PRIEDAS

Atskiro baterijų, akumuliatorių ir sudėtinių baterijų surinkimo simboliai

Simbolis, kuriuo žymimas visų baterijų ir akumuliatorių „atskiras surinkimas“ – tai perbraukta šiukšlių dėžė su ratais, pavaizduota taip:

—

III PRIEDAS

Išsamūs apdorojimo ir perdirbimo reikalavimai

A DALIS. APDOROJIMAS

1. Apdorojimo metu bent jau pašalinami visi skysčiai ir rūgštys.
2. Apdorojama ir saugoma, įskaitant laikinąją saugojimą, apdorojimo įmonėse tokiose vietose, kurių paviršius nepralaidus ir stogas atitinkamai atsparus oro pokyčiams, arba tinkamuose konteineriuose.

B DALIS. PERDIRBIMAS

3. Perdirbimo metu pasiekiamas toks minimalus perdirbimo veiksmingumas:
 - a) perdirbama 65 % švino-rūgštinių baterijų ir akumuliatorių pagal vidutinį svorį, įskaitant švino perdirbimą tiek, kiek techniškai įmanoma išvengiant pernelyg didelių išlaidų;
 - b) perdirbama 75 % nikelio-kadmio baterijų ir akumuliatorių pagal vidutinį svorį, įskaitant kadmio perdirbimą tiek, kiek techniškai įmanoma išvengiant pernelyg didelių išlaidų; ir
 - c) perdirbama 50 % kitų baterijų ir akumuliatorių atliekų pagal vidutinį svorį.
-